

[**For Dich.**]

konkret Europaparlamentet, kan rejse, uden at det forrykker den parlamentariske balance. Situationen er den for øjeblikket, at 4 af tingets partier er enedes om en clearing-ordning. Det er der intet suspekt i, det er en anerkendelse af, at dette internationale arbejde hviler på, at folketinget har udpeget disse medlemmer til at deltage i det. Men ét parti, det konservative folkeparti, har ikke villet eller kunnet give bindende tilsagn om at respektere en sådan ordning. Jeg forstår af den betænkning, vi har fået fra udvalget for forretningsordenen, at det konservative folkeparti ville foretrække, at der blev givet adgang til at bevilge medlemmer af folketinget orlov af en uges varighed, og at man ønskede suppleanter indkaldt.

Jeg forstår det oprigtig talt ikke. Jeg ved, at det konservative folkeparti lægger megen vægt på arbejdet i Europaparlamentet og i de europæiske institutioner i øvrigt. Det hører med til den — det vil jeg indrømme — helt renfærdige holdning, det konservative folkeparti har taget til disse ting, idet de hele tiden har ønsket en højere grad af integration end de andre tilhængerpartier her i tinget. På den anden side må man altså konstatere, at selv om det konservative folkeparti mener dette, så forhindrer de ved deres helt praktiske indstilling, at medlemmer af dette ting kan deltage i dette arbejde uden risiko for, at det konservative folkeparti vil udnytte deres fravær til eventuelt at vælte regeringen. Det mener jeg er urimeligt.

Når det konservative folkeparti derefter siger, at man må kunne indkalde suppleanter i korte perioder, mener jeg, det er lige så urealistisk. Jeg ved ikke, hvordan og hvem det er, der er suppleanter i den konservative folketingsgruppe. Jeg har helt konkret henvendt mig til mine suppleanter, og for dem ville det ganske simpelt betyde tab af deres stilling, hvis de skulle indkaldes som suppleanter i de perioder, skiftende af længde, skiftende i placering i måneden, i året, hvor jeg er nødt til at være væk fra tinget for at kunne passe det arbejde, jeg har i forbindelse med Europaparlamentet. Der er jo ikke bare tale om en fast uge om måneden, der er også tale om, at der ind imellem disse sessioner er ganske korte udvalgmøder, somme tider kun af en dags varighed. Og

det kan et menneske med et normalt arbejde ikke indrette sin tilværelse efter, det kan, som jeg sagde, i mange tilfælde betyde tab af stilling.

Endelig kan jeg helt tilslutte mig, hvad der tidligere er blevet sagt, bl. a. af hr. K. J. Mortensen og hr. Samuelson om, at en sådan ordning ikke ville give disse suppleanter nogen rimelig mulighed for at følge arbejdet i tinget eller bare sætte sig ind i arbejdet i de meget korte perioder, de kom ind.

Må jeg lige kort sige noget i anledning af spørgsmålet om de faste udvalg. Jeg støtter ligesom mit parti denne ordning, men vil bede udvalget for forretningsordenen betænke, at der er en række grænseområder, en række problemer, som ligger i udkanten af udvalgene, som måske ligger midt imellem to udvalg, eller som i et ganske konkret tilfælde, nemlig i spørgsmålet om narkotika-problemerne, ligger imellem 4-5 eller 6 udvalg. Der har det vist sig, at disse problemer i meget høj grad bliver forsømt. Jeg ved, at det ikke var meningen, at man i vidt omfang skulle nedsætte ad hoc-udvalg, men jeg vil alligevel bede om, at man i udvalget prøver at undersøge, hvordan man kan sikre, at disse problemer behandles forsvarligt, og eventuelt fremkommer med forslag herom.

Knud Bro: Når jeg tager ordet i dag, er det, fordi jeg beklager, at spørgsmålet om EF-parlamentarikernes arbejdsvilkår fik så stærk en placering i markedsdebatten. Det mener jeg dels var synd for markedsdebatten, fordi man burde have beskæftiget sig med mere principielle ting under denne debat, og dels mener jeg, at det har haft en tendens til at forkludre hele diskussionen omkring, hvordan man skal ordne forholdene for EF-parlamentarikerne, sådan at arbejdet kan gøres — og som bekendt er jeg og mit parti tilhængere af, at Det europæiske Parlament styrkes. Men jeg beder også om, at man ikke tror, man kan løse problemet med nogle fikse bemærkninger og nogle stærke ord her fra folketingets talerstol, og først og fremmest beder jeg om, at man sætter sig ind i, hvad det er for en problematik, det egentlig drejer sig om.

Der er nogle aviser, der har bidraget til denne forkludring, og derfor vil jeg gerne tage nogle af de ting frem, der har været